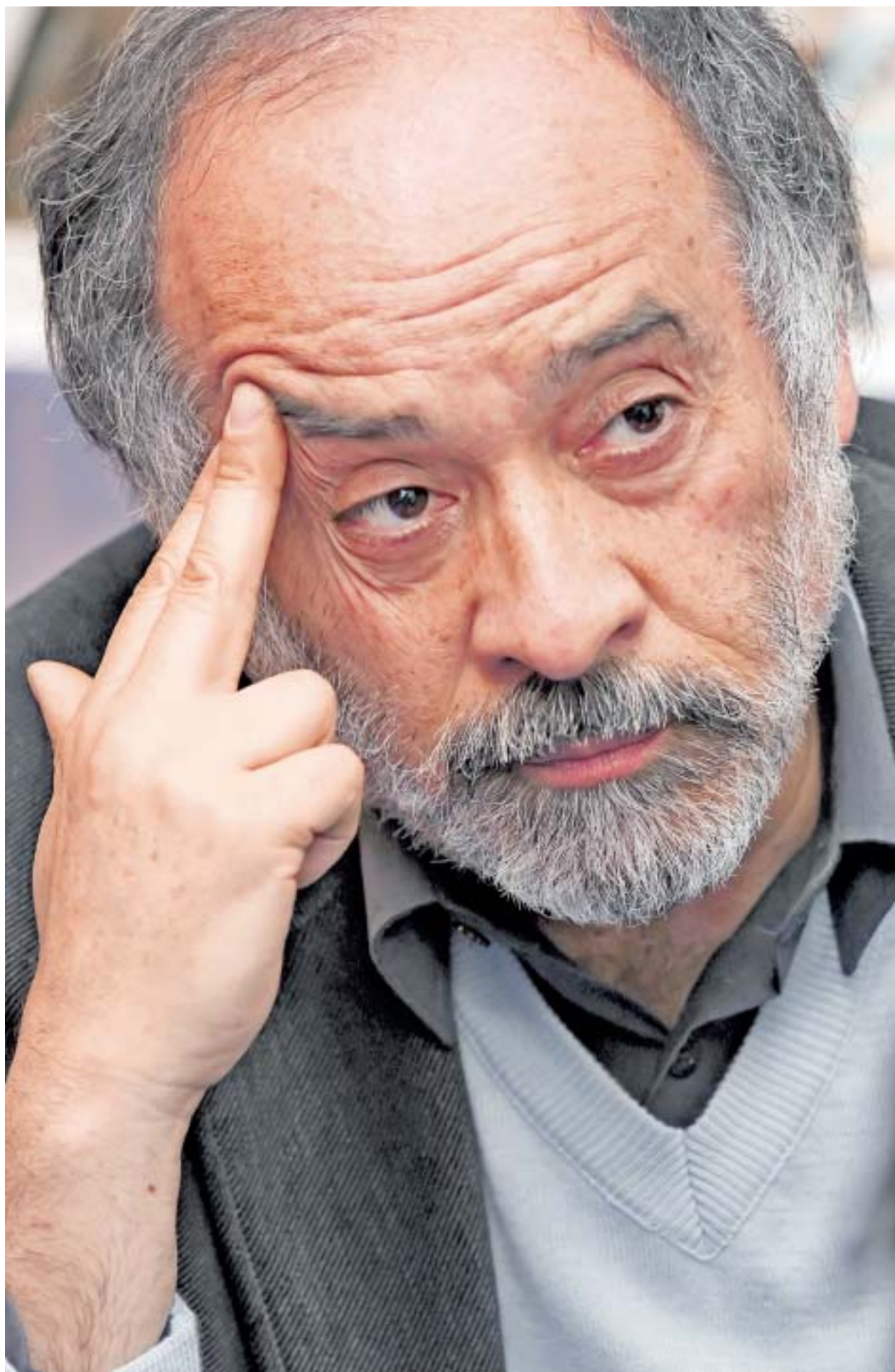

RAZGOVOR Juan Mihovilovich, ugledni čileanski pis

➤ Središnja osoba u mom životu bio je djed. Naučio me ne samo slušati što drugi pričaju, već dešifrirati pokrete njihova tijela, naučio me dubinski promatrati ljude. A moj djed je govorio hrvatski koji sam ja slabo razumio

Sandra-Viktorija ANTIĆ

Jedan od najvećih čileanskih suvremenih prozaista Juan Mihovilovich bio je među najzanimljivijim gostima ovogodišnjeg Interlibera. Bio je to njegov treći posjet Hrvatskoj, u kojoj je nedavno objavljen njegov novi roman »Zaraza ludila«, u prijevodu vrsnog prevoditelja čileanskih pisaca na hrvatski jezik Jerka Ljubetića i izdanju Hrvatske matice iseljenika u Zagrebu i Naklade Bošković u Splitu.

Hrvatskoj čitateljskoj publici prvi put se predstavio romanom »Njezine bose noge po snijegu«. Mihovilovich pripada brojnim čileanskim piscima hrvatskog podrijetla koji gotovo stoljeće i pol sudjeluju u čileanskoj književnosti kao njezin integralni dio.

Pravnik, pripovjedač, romanopisac, pjesnik i esejist, Juan Mihovilovich rođio se 1951. godine u Punta Arenasu na krajnjem jugu Čilea, u trećem naraštaju hrvatskih iseljenika koji su u te daleke krajeve u velikom broju dospjeli potkraj 19. i početkom 20. stoljeća. Za svoja je literarna djela primio brojna priznanja, a njegove su priče ušle u različite antologije tiskane u Čileu i izvan njega. U romanu »Zaraza ludila« opisuje tri dana u životu jednog suca koji neprestano pleše na tankoj žici između zdravog rasuđivanja i ludila, a pomalo nadrealna atmosfera knjige podsjeća na Kafkin »Preobražaj«.

■ Literarno pripadate generaciji osamdesetih godina, tj. onim mladim piscima koji su stasali u zrelu dob kad je vojna hunta državnim udarom zauzela vlast i uvela diktaturu. Je li i u kolikoj mjeri to razdoblje bezumlja diktature utjecalo na Vaš književni rad?

- Diktatura je jako važno povijesno razdoblje moje zemlje. Svaki se pisac želio maknuti od te apsorbirajuće moći. U nekima od mojih priča osjeća se taj pritisak vlasti i mislim da je dobro opisan, pogotovo u »Razvrstavaču« i »Posmrtnim ostacima«. U jednom implicitnom obliku ta se atmosfera osjeća i u ovoj knjizi iako se sama radnja ne odnosi na to razdoblje, već je bliža našem vremenu.

U »Zarazi ludila« govorim o moći i autoritetu. Kroz glavni lik romana - suca, te pitanja u kojoj je mjeri on autonoman

Pitanje je tko
je **normalan,**
a tko lud